

Колко ли е тежала?

Единъ кубически дециметъръ, напълненъ съ вода, тежи единъ килограмъ, а напълненъ съ злато—тежи 19 килограма. Буца злато, голъма колкото главата на глупавия Иванъ, ще тежи около 150 килограма, и той едва би могълъ да я вдигне отъ земята, камо ли да я носи по пътя и да я смънява за конь.

Тая сѫщата буза злато, пресмѣтната въ наши пари, струва около 13,500,000 лева. Ако смѣтнемъ, какво е полу-чавалъ глупавиятъ Иванъ, ще видимъ, че годишната му заплата е била около 2 милиона лева, а на месецъ е получавалъ по-вече отъ 150 хиляди лева.

Изглежда, че господарътъ му е билъ по-глупавъ отъ него.

Стъклото е по-здраво отъ желязото. Въ случая става дума за здравина на опъване. Единъ конецъ отъ лень, ако го опънемъ, за да се скъса отъ собствената си тежина, трѣбва да биде дълъгъ 24 километра. Ако е отъ коприна, тоя конецъ ще се скъса едва, когато достигне 40 километра. Стоманата е по-слаба. Сѫщиятъ конецъ отъ стомана ще се скъса при 26 километра. Ако конецътъ е отъ стъкло, той ще се скъса едва, когато дължината достигне 120 километра.

Предисторически хора въ днешно време. Днесъ, въ времето на радиото и въздухоплаването, има хора, които не знаятъ, че отъ една година насамъ се води най-голъмата война въ историята на човѣчеството. Въ Нова Гвинея или Папуасия живѣятъ хора, които не само не сѫ достигнали днешната цивилизация, но живѣятъ така, както се е живѣло въ каменния вѣкъ, когато хората не сѫ познавали още бронза.

Германскиятъ професоръ В. Бергманъ, който бѣ предприетъ голъма експедиция въ Нова Гвинея, разказва много занимливи нѣща за живота на папуасите. Имало села, хората на които досега не били виждали металъ. Всичките имъ оржия, сгради и други вещи се правятъ отъ камъкъ, дърво и кости.

Дървените кѣщи на папуасите сѫ издигнати върху високи колове и по тоя начинъ сѫ запазени отъ честитѣ наводнения, които прави рѣката и притоците ѝ по тия мѣста. Маларъ тия хора да сѫ людояди, членеветъ на експедицията прекарали доста време близу до едно тѣхно село и се сприятелили съ папуасите, които се показали много любезни и предпазливи.

Проф. Бергманъ, между другото, разказва, че жените въ Нова Гвинея кърмятъ децата си, докато навършатъ 4 го-